

til Commissionairer, hvem den vil, kan han efter mine Begreber ikke have Noget inoeb, at Ordene „beskikke Embedsmænd eller“ gaae ud; thi det bliver derfor lige frit for Regjeringen at tage Embedsmænd til Commissionairer, og hvorfor skulle da de Ord staae i Loven, naar de ikke vilde have nogen Betydning? Naar Regjeringen skal have frie Haender, hvad der er rigtigt, og skal kunne antage til Forhandlingen, hvem den vil, hvorfor skal da „der til beskikke Embedsmænd“ staae i Loven; naar der staaer Commissionairer, maa det være nok. Der er Intet til Hinder for, at Regjeringen, naar Udvalgets Fleertals Forslag vedtages, kan antage Embedsmænd, hvor den finder det passende.

Ordføreren: Det er vistnok fuldkomment rigtigt hvad den ærede Rigsdagsmand udtalte; men efter Udvalgets § 6, som det er affattet, har Regjeringen ogsaa den Udvei, at den kan lade Forhandlingen stee ved Embedsmænd ifølge deres Embedsstilling og ikke som antagne Commissionairer.

S. M. Petersen: Jeg skal bemærke, at den Tanke, som den ærede Ordfører nu udtalte, er ikke correct gjengivet i Lovudkastet.

Indenrigsministeren ad interim: Saaledes som det ærede Udvalg har foreslaaet Lovudkastets § 6 affattet, skal jo Forhandlingen tilbeels stee ved beskikke Embedsmænd; thi hvis det skulde blive paalagt Netsbetjente, Dvrighedspersoner og Præster at anskaffe Stempelpapir og sælge det med Hensyn til Udskifter og Attester, som de have at udsærbige, vil jo derigjennem en Deel af Forhandlingen med Stempelpapir stee gennem beskikke Embedsmænd. Jeg har slet ingen Betænkelse ved, at „der til beskikke Embedsmænd“ gaaer ud; men der vil heller ikke være nogen Betænkelse ved, at det bliver staaende; thi nogen særlig Løn til nogen Embedsmand, nogen Gage, vil ikke kunne gives uden igjennem Rigsdagen. Jeg vilde ønske, at alle de andre Forslag vare saa uskyldige som dette; thi det gjør ingen Forskjel. Jeg maa endnu engang gjentage, at jeg finder, at det at paalægge Sognefogderne

en saadan Forpligtelse, som her er foreslaaet, er at betænde en heel ny Vej; det er at give dem en sjaev Stilling. Naar de skulle sætte sig ind i om ogsaa kun enkelte Bestemmelser af hele Stempelpapirsaendringen, nødes man til at see paa andre Egenstaber end dem, man netop maa ønske at Sognefogderne ere i Besiddelse af; i denne Lov faae Sognefogderne denne Forretning, i en anden Lov kunne de faae andre, der ligesaa lidt vedkomme deres egentlige Hverv; det er denne Begyndelse til at forvanske deres Stilling, som jeg troer at man bør modsætte sig. Jeg troer ikke, at man tør antage det som givet — for nu at tale reent ud — at alle Sognefogder kunne skrive rigtig orthographisk; efter mit Kjendskab hertil er det ibetmindste ikke Tilfældet med dem alle; jeg kjender en Mængde af dem igjennem Anbragender, som komme ind til Ministeriet, og jeg troer ikke, at man kan stille det op som noget Almindeligt, at de skrive orthographisk. Sognefogderne kunne i mange andre Henseender være fortrinlige og dygtige Mænd, men at de kunne tage fejl i Orthographien, det er Noget, som let kan hændes, og som ved de administrative Sager, hvormed de have at gjøre, ikke betyder noget, men som derimod, naar det stæer med slige Documenter, efter min Mening kan have Betydning. Jeg skjønner, som sagt, ikke rettere, end at vi her staae ved en Begyndelse til at give dem en falsk Stilling.

S. M. Petersen: Jeg kan ikke erkjende, at det er en aldeles ny Vej, vi her faae ind paa; der er mangfoldige Tilfælde, hvor Sognefogden ifølge sin nuværende Stilling antages som aldeles troværdig, og Andet er det ikke, man her forlanger, og selv om han ikke skulde kunne skrive orthographisk, maa han dog af sin Almanak kunne see, hvad Dag det er; saa meget maa man dog kunne forudsætte hos en Sognefoged. Naar han kan skrive paa Documentet eller Belæggelsespapiret: at den og den Dag, det og det Aarstal nuværende Belæggelsespapir er foreviist mig, bevidner jeg ved min Underskrift, naar han kan skrive saa meget og han iøvrigt er troværdig, kan han udføre Alt, hvad der fordrres i selve Regjeringsudkastet; for at fyldestgjøre det, er det